

COM ARRIBAR-HI

TRANSPORTS I COMUNICACIONS

Línia 1 del Metro, estació Moncada-Alfara.

Autobús Línia 104 València (estació d'autobusos de València) Moncada- Meliana (només laborables). Parada: Plaça de la Creu

RECURSOS TURÍSTICS

RESTAURANTS: Al voltant de tot el poble podem trobar diversos restaurants de cuina tradicional i familiar.

INFORMACIÓ AJUNTAMENT D'ALFARA DEL PATRIARCA

T 96 139 19 46

PALAU DE LA SENYORIA
AJUNTAMENT
ESGLÉSIA DE SANT BERTOMEU
ANTIC CONVENT DE SANT DIDAC
EL PARETÓ
CASA DE LA SIRENA
FUMERAL
MOLÍ
TEATRET
CONSERVA
CALVARI

GUIA DE
RECURSOS
ALFARA DEL
PATRIARCA

ALFARA DEL PATRIARCA

PALAU DE LA SENYORIA

Situat a la plaça de sant Joan de Ribera, orienta la seua façana al sud. La construcció data del segle XIV i XV, atribuint-se la propietat al llarg del temps a Bonifaci Ferrer, la família dels Cruïlles, Joan de Ribera, i l'ajuntament. L'edifici fou restaurat als anys 80 del segle XX i conserva la torre, finestres coronells i diverses portes gòtiques. Consta de planta baixa i dues plantes altes, pati interior, amb la torre a la part esquerra de la façana principal. El pis superior té una galeria de finestres molt característica en els palaus de l'època. En la planta noble destaca l'oratori de sant Vicent Ferrer amb un sostre de plaques de fang i vigues de fusta amb decoració vegetal i la llegenda timete deum...

AJUNTAMENT

En 1918 l'arquitecte Antoni Gómez Davó (1890-1971) construí la nova casa del doctor Navarro al costat del Palau. L'edifici, amb façana neogòtica, manté l'harmonia amb el palau senyorial veí i reproduïx els volums i els ritmes, però a una escala una mica major. D'aquesta manera, s'aconseguí crear un espai escènic que amb l'església estructura la plaça. En l'actualitat allotja la Casa de la Vila.

ESGLÉSIA DE SANT BERTOMEU

En la mateixa plaça hi ha l'església parroquial, construïda sobre el solar de l'antic temple gòtic. Consta d'una nau, cor elevat, capelles laterals i capella de la comunió. És d'època barroca. La façana està datada en 1725 segons una àpoca de despeses de l'obra i el campanar sabem que s'estava construint en l'any 1667. Conserva una campana gòtica amb inscripció i escut d'un membre de la família dels Corberà de Let. Destaquen els taulers de final del segle XVIII del sòcol de la capella de sant Antoni de Pàdua on es representen els miracles de la predicació als peixos i l'ase agenollat davant la custòdia.

L'interior del temple fou redecorat per Cardells als anys 60 del segle XX.

ANTIC CONVENT DE SANT DÍDAC

Està situat en el camí de Carpesa. Abans d'arribar a l'almàssera. Fou fundat en 1599 sobre una alqueria vora la séquia de Montcada, donació de Gaspar Jaca. Restava en peu l'església i el claustre, al primer pis del qual encara trobem els dormitoris. Malgrat que el temple ha patit diversos incendis i perdé la decoració, la construcció es conserva en bon estat.

L'església és d'una nau, amb capelles entre els contraforts, tota bastida amb rajola. La porta d'accés al temple encara es conserva tapiada malgrat que el nivell original del camí deu estar a més de mig metre de l'actual. La nau està coberta per trams de voltes bufades de rajola. El mateix sistema s'emprà per cobrir les capelles laterals, però amb variants; alguna té trompes en els angles. Al segle XX, després de la desamortització, es convertí en fàbrica de mistos.

EL PARETÓ

Vora el barranc del Carraixet trobareu aquesta obra hidràulica antiga. Es tracta d'un mur de protecció del segle XVIII (1794) finançat pel Col·legi del Corpus Christi, institució que ostentava la senyoria del poble. Vicent Gascó, director d'arquitectura de l'Acadèmia de Sant Carles, assessorà en la construcció. Abans, hi havia hagut altres murs, però les contínues barrancades els destrossaven. Aquesta obra es bastí per protegir el Molí d'Alfara i les hortes properes. El projecte inicial era construir un mur que arribara fins la séquia de Montcada.

CASA DE LA SIRENA

La importància d'aquesta alqueria nobiliària rau en el fet que es tracta d'una de les poques del segle XVI que s'han conservat, perquè la majoria són dels segles XVIII i XIX. A més de la portada i el finestral bastits en carreus, destaca la torre cantonera, possiblement un edifici de guaita i defensa més antic, amb talús i

teulada blava a quatre aigües. També hi ha la galeria d'arquets que corona la façana principal, l'hort clos i les restes del jardí. En la planta superior s'hi conserva una petita capella. S'hi feren reformes als segles XVIII i XIX. La Conselleria de Cultura va realitzar obres de consolidació als anys 1989-1990. En 2004 fou declarada Bé d'Interès Cultural.

Rebé aquest nom tan popular i tan literari perquè sobre la portada renaixentista, fent d'ampit del finestral, hi havia en marbre l'escut nobiliari envoltat per una serp amb cap de dona.

L'escut té una inscripció amb la data MDLIII i la divisa: OMNIA TEMPUS HAVENT. Conté les armes dels Ferragut, Pallarés, Alegret i Perelló. L'escut es custodia actualment a la Casa de la Vila d'Alfara.

FUMERAL

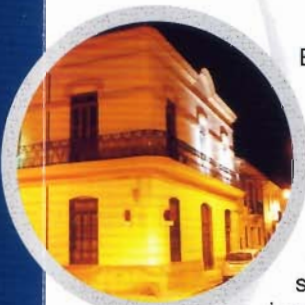
Els fumerals d'Alfara pertanyien als rajolars, una indústria de tradició artesanal que hi trobem des de fa segles. Formen part del paisatge del poble i són testimoni de l'activitat industrial passada. Destaca el fumeral on ara està situada la zona universitària. Té el fust serpentejant i influències de l'art Decó.

ALTRES EDIFICIS D'INTERÉS

MOLÍ

D'origen medieval i situat a les afores, entre les partides del Puntarró i de El Cano, molt prop del barranc del Carraixet. Es troba construït sobre el caixer principal de la séquia de Montcada.

En origen fou molí fariner i en el segle XIX diversificà les seues moles dedicant part d'elles a molí arrosser. Posteriorment, fou ampliat de forma considerable esdevenint una gran fàbrica de farines industrial. L'arquitectura és moderna però hi manté adosada una petita edificació de dues plantes, corresponent al vell molí de la qual la part més significativa són els carcaus. En l'actualitat està sense funcionament.

En el nucli urbà hi ha una sèrie d'edificis del s. XX entre els que destaquen algunes vivendes particulars del carrer Cavallers, Sant Bertomeu i Dr. Navarro i altres edificis públics com:

TEATRET

Construït a principis del s. XX com a seu d'una organització d'agricultors i casino, va tindre diversos usos com a taller, acadèmia i teatre. Actualment, després d'adquirir-lo l'ajuntament, albergà l'escola de música i una sala de concerts i espectacles.

CONSERVA

Les antigues instal·lacions de la Unió Conservera i Arrossera, són avui l'Escola d'Arquitectura i Disseny de la Universitat Cardenal Herrera que ha mantingut l'aspecte d'una instal·lació fabril.

CALVARI

Data de 1867, any de la inauguració. Es va reedificar el 1929. Les estacions són posteriors a la Guerra d'Espanya però tenen un gran valor etnogràfic i ens serveixen per a conèixer les devocions populars. A l'entrada conté els Dolors de Maria.

Igualment, en distints punts del poble podem trobar panells ceràmics del s. XVII entre els que destaquen els de l'altar de Sant Antoni en l'Església parroquial.

